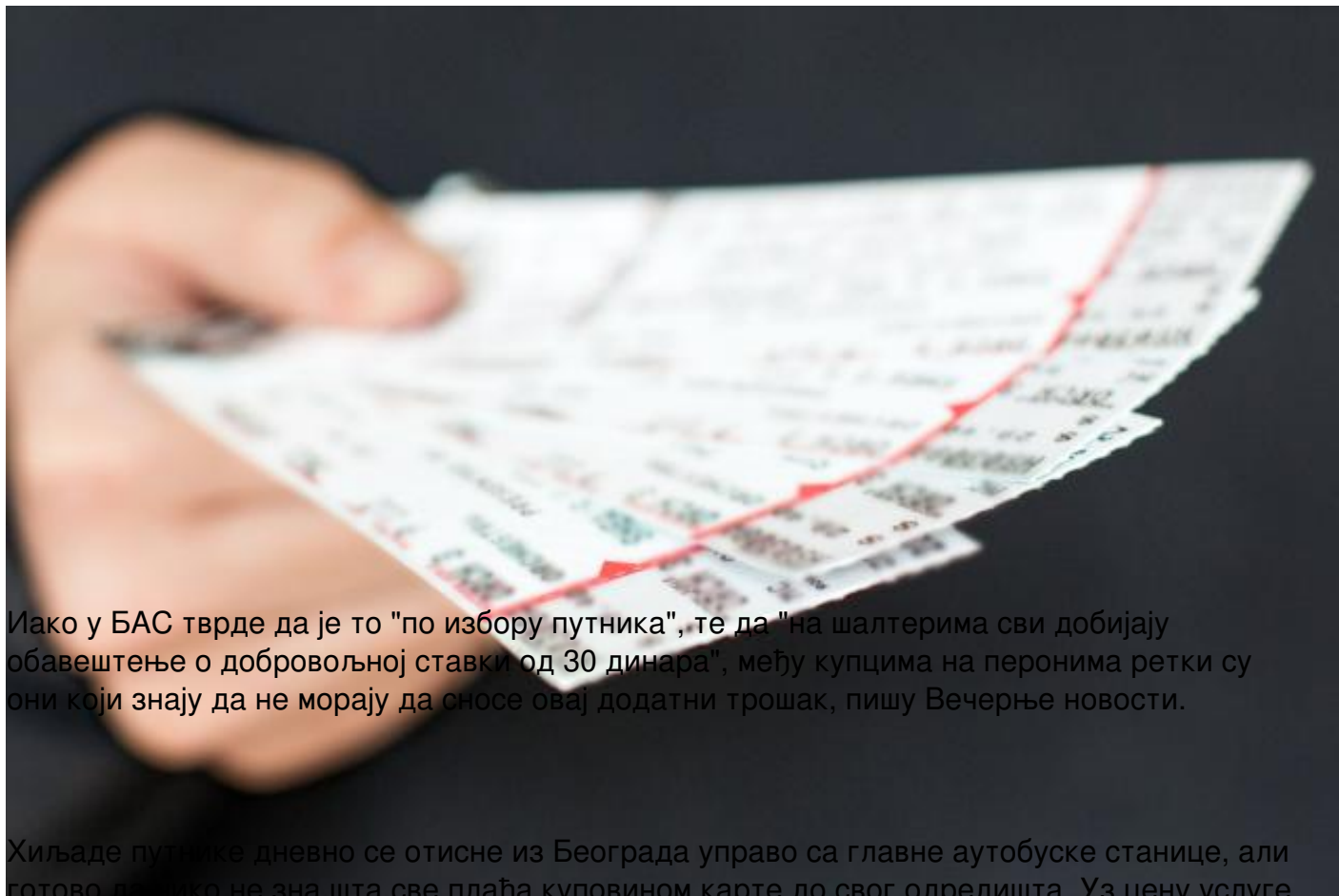

Осигурање као необавезна ставка не појављује се само на рачунима "Инфостана", већ се зарачунава и у ценама возних карти на Београдској аутобуској станици.

Иако у БАС тврде да је то "по избору путника", те да "на шалтерима сви добијају обавештење о добровољној ставки од 30 динара", међу купцима на перонима ретки су они који знају да не морају да сnose овај додатни трошак, пишу Вечерње новости.

Хиљаде путника дневно се отисне из Београда управо са главне аутобуске станице, али готово нико не зна шта све плаћа куповином карте до свог одредишта. Уз цену услуге превоза и резервације, уколико је наручена, затекне се и добровољно путничко осигурање једне приватне куће. На питање да ли су тражили осигурање, путници су углавном слегали раменима.

Према последњим доступним подацима, свакога дана са БАС крене између 10.000 и 15.000 путника. Простом рачуницом, ако би свако од њих платио тих "спорних" 30 динара дошли бисмо до суме од 300-450 хиљада динара на дневном, односно девет до 13,5 милиона на месечном нивоу. Или око 100.000 евра. Мање уносан посао од оних 650.000 колико је могло да се добије од осигурања на рачунима "Инфостана".

“Не знам, није ми никад нико рекао да то не морам да платим, мислим да то улази у

стандардну цену карте”, каже нам студенткиња која често путује на релацији Београд - Љиг. “Увек сам се питала шта ће ми то када сам свакако осигурана као путник у аутобусу”, додаје она.

Из предузећа БАС имају своју верзију целе приче.

“Путницима који купују возну карту на шалтерима, БАС нуди услугу додатног добровољног осигурања за време боравка на перонском простору и другом намењеном за боравак путника”, каже Немања Мучибабић, заменик директора РЈ Саобраћај и туризам БАС.

У цену карте ових дана урачуната је и ставка од 40 динара за хуманитарну акцију. Реч је о уредби владе, која је увела посебне износе који се наплаћују у току “Дечје недеље”. “Од 5. до 11 октобра законска обавеза је да се плаћа посебан износ и то на сваку продату возну карту било у железничком, водном, ваздушном и друмском саобраћају од 40 динара” објашњава Мучибабић. БАС од тога не задржава “ни један динар”.

“Обавеза је службеника на шалтеру да сваком путнику понуди могућност додатног добровољног осигурања. У случају прихватања, при штампању превозне карте се откуцава и ова ставка. Такође, услови додатног добровољног осигурања јасно су и видно наведени у “Обавештењима” која се налазе на сваком продајном месту”, објашњава он.

И заиста, на шалтеру стоји налепница са обавештењем о услузи. Ситно исписани редови, после оних посвећених историјату и пословању осигуравајуће куће, поручују и да се уплатом од 30 динара постаје осигураник. Више као објашњење ставке, али не и изричито да је ствар избора купца.

Цена и намена скоро иста, али перонска карта није исто што и станична услуга која стоји на купљеној карти.

“Станичну услугу плаћа путник који на шалтерима купи возну карту и износи од 50 до

160 динара, у зависности од релације путовања”, објашњава Мучибабић.

“Куповином возне карте путник има несметан приступ аутобусу. Перонску карту купује лице које нема превозну карту, а жели да изађе на перонски простор, при чему није познат разлог његовог изласка”, каже он.

(Танјуг)